

ANTECEDENTES DE HECHO

PRIMEIRO. -

Admitiuse a trámite o recurso, e practicáronse as dilixencias oportunas, presentado o recorrente a súa demanda, na que solicitou que se acollera integramente o recurso.

SEGUNDO. -

Conferido traslado á parte demandada, solicitouse a desestimación do recurso, de conformidade cos feitos e fundamentos de dereito consignados na contestación da demanda.

TERCEIRO. -

Recibíndose o asunto a proba e declarado concluso o debate escrito, quedaron as actuacións sobre a mesa para resolver.

CUARTO. -

Na sustanciación do recurso observáronse as prescricións legais, sendo a súa contía 8.632,46 EUROS .

FUNDAMENTOS DE DERECHO

PRIMEIRO.-

O acto que se recorre é o acordo de 20.07.2023 do TEAR que rexeita a reclamación económico administrativa contra a liquidación/sanción IRPF ano 2018-19: gastos de peaxe e combustible e achegas á mutualidade de previsión social (de D^a Isidora)

SEGUNDO.-

O recorrente alega: a) os gastos de combustible/peaxe se corresponden con desprazamentos profesionais, b) as achegas á mutualidade son gastos da actividade (coma regulariza á AEAT aínda que se declararan coma achegas ó sistema de previsión social) e c) non procede a sanción.

O abogado do Estado rebate a súa pretensión.

Verbo dos gastos de peaxe e combustible; o acordo de liquidación considera que non son deducibles dado que, o vehículo non está afecto exclusivamente á actividade, o que provoca que os gastos de taller e leasing non sexan deducibles, e esta apreciación a estende ó que define coma gastos accesorios (peaxes e combustibles).

Non podemos compartir esta apreciación, dado que, unha cousa é a afectación exclusiva do vehículo á actividade, o que condiciona a súa deducción, e outra son os consumos derivados da actividade profesional, os que, de anoarse con actividades profesionais concretas son deducibles, independentemente do tipo de vehículo utilizado- cousa que, coma indica o recorrente, tamén admiten alguns TEAR (Andalucía 18.03.2021 e a Rioxa 27.02.2020).

Correspondelle ó recorrente acreditar esta relación e a AEAT facer un estudio, polo miúdo, da documentación achegada; neste caso, o recorrente achega acreditación dos encargos profesionais (en localidades diferentes ó do seu despazo profesional), cadro de kilómetros, con datas e lugares, e a correspondencia dos mesmos cos encargos profesionais.

Fronte a esta documentación, a AEAT limitase a negarlle - por xunto- toda validez, ó considerar que debe telo mesmo tratamento que o vehículo.

Dado que o recorrente asumiu a carga da proba que lle incumbe e que, a AEAT non fai un estudio polo miúdo da documentación, consideramos acreditada a relación dos gastos coa actividade.

Verbo das achegas á mutualidade - posteriores ó mes de febreiro de 2019- da Sra. Isidora; o recorrente concorda coa AEAT en que deben ser cualificados coma gastos da actividade, e entende que, neste aspecto debe aplicarse o principio de íntegra regularización.

O que acontece é que, a AEAT non llo admite coma gasto por non estar engadido no libro de facturas e gastos.

Concordamos co recorrente en que, se a AEAT dalle unha cualificación distinta ó gasto asumido polo recorrente, debe aplicalo ó facela liquidación; verbo do atranco formal, consideramos que debe prevalecer a realidade material e que a propia AEAT podía ordenar que, o recorrente, rectificara os libros contables, engadindo o gasto no libro correspondente, dado que, este, erróneamente, déralle outra cualificación.

Esta conclusión lévanos a acoller o recurso anulando a liquidación nestes extremos e anulando a sanción.

CUARTO.-

Non facemos declaración das custas dado que, se ben acollemos o recurso, concorren no caso, dúbidas de feito/dereito significativas, o existir algunha probas a prol da postura rexeitada e manter unha interpretación xurídica razoable das normas.

Por todo o exposto, en nome do Rey, pola autoridade que lle confire a Constitución, esta sala decidiu

FALLO

Que ACOLLEMOS o recurso contencioso-administrativo presentado por D^o Fulgencio contra a resolución de 20.07.2023 do TEAR (liquidación/sanción IRPF ano 2018-19, exped. NUM000) anulándoa por contraria a dereito.

Non facemos declaración das custas.

Notifíquese a presente sentenza ás partes, facéndolles saber que contra ela pode interpoñerse recurso de casación ante a Sala Terceira do Tribunal Supremo. Se o recurso de casación fundar en infracción de normas emanadas da Comunidade Autónoma, o recurso interpoñeráse ante a Sección especial da Sala do contencioso-administrativo do Tribunal Superior de Xustiza de Galicia, prevista no artigo 86.3 LJCA.

En ambos os casos, o recurso haberá de prepararse ante a Sala de instancia no prazo de trinta días, contados desde o seguinte ao da notificación da resolución que se recorre, e farase en escrito no que, dando cumprimento aos requisitos de o artigo 89 da Lei Reguladora da Xurisdición Contencioso-Administrativa, tómese en consideración o disposto no punto III do Acordo da Sala de Goberno do Tribunal Supremo de data 20 de abril de 2016, sobre extensión máxima e outras condicións extrínsecas dos escritos procesuais referidos ao recurso de casación (B.O.E. do 6 de xullo de 2016).

Así o pronunciamos, mandamos e asinamos.

A difusión do texto desta resolución a partes non interesadas neste proceso, só se poderá facer previa disociación dos datos de carácter persoal e con respecto ao dereito á intimidade, aos dereitos das persoas que requiran un especial deber de tutela ou á garantía do anonimato das vítimas ou prexudicados.

Os datos persoais incluídos nesta resolución non poderán ser cedidos, nin comunicados con fins contrarios ás leis.

Fuente de suministro: Centro de Documentación Judicial. IdCendoj: 15030330042024100578